

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki

Sędziowie: SO Aleksandra Babilon- Domagała

SO Klaudiusz Senator (spr.)

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2013 roku

sprawy R. M. (1)

oskarżonej o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 4 grudnia 2012 roku sygn. akt II K 836/11

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jędrzejowie.

sygn. akt IXKa 802/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 4 grudnia 2012r. uznał oskarżoną R. M. (1) za winną popełnienia przestępstwa:

- z art. 284§2 kk i wymierzył jej za to przestępstwo karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

- z art. 284§2 kk w zw. z art. 12 kk i wymierzył jej za to przestępstwo karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeczone wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył jej karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonej na okres 5 lat próby, na podstawie art. 33§1,2 i 3 kk wymierzył oskarżonej karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł., na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody w zakresie wskazanym w wyroku, na podstawie art. 39 pkt 2 kk w zw. z art. 41§2 kk orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z ubezpieczeniami na okres 4 lat, na podstawie art. 73§1 oddał oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniosła obrońca oskarżonej, która zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła:

1. obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 7 i art. 410 kpk przez:

- ustalenie, iż gdyby oskarżona chciała dobrowolnie zwrócić pieniądze nie czekałaby, aż towarzystwa ubezpieczeniowe złożą zawiadomienia do organów ścigania, gdyż w zakresie części przyjętych przez nią kwot teza ta nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym;

- nieustalenie stanu kont towarzystw ubezpieczeniowych na okoliczność faktycznego wpływu składek na te konta a oparcie rozstrzygnięcia zasadniczo na zawiadomieniach o podejrzeniu popełnienia przestępstwa;

- nieujawnienie w toku rozprawy podanego przez oskarżoną faktu, iż oprócz firmy (...) współpracowała ona również z (...) firmą (...) w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego, o czym mowa w notatce urzędowej z dnia 1.06.2011 r. (k. 11 akt sprawy) a zatem podstawy wyroku nie stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia;

2. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 410 kpk polegające na nieuwzględnieniu przez sąd przy wyrokowaniu wszystkich istotnych okoliczności i w konsekwencji na niesłusznym nałożeniu na oskarżoną obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 2454 zł. i (...) 279 zł., w sytuacji gdy szkoda wobec poszkodowanych została zrekompensovana przynajmniej w części dokonanymi wpłatami.

3. rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 424 kpk przez niedostateczne wyjaśnienie dlaczego Sąd uznał, że zachowania oskarżonej wyczerpały znamiona przypisanych jej czynów w zakresie zamiaru przywłaszczenia powierzonych jej pieniędzy i daty powstania tego zamiaru.

4. zaś z tak zwanej ostrożności procesowej rażąco surowy wymiar kary wymierzonej oskarżonej, w stosunku do czynu przejawiający się długotrwałym okresem kary zawieszenia kary pozbawienia wolności oraz wyjątkowo dolegliwej dla oskarżonej grzywny, nadto wniosła o niestosowanie dozoru, bo będzie on bardzo dotkliwy z uwagi na sytuację rodzinną. gdyż ewentualna kara będzie i tak dla oskarżonej dotkliwą nauką.

Podnosząc te zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie uniewinnienie oskarżonej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej o tyle okazała się skuteczna, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Treść wydanego przez Sąd Rejonowy wyroku w dniu 4 grudnia 2012r. jest na tyle wadliwa, że koniecznym było postąpienie w sposób wskazany wyżej.

Zgodnie z art. 413 § 1 pkt 4 kpk każdy wyrok powinien zawierać przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu. Wyrok Sądu Rejonowego, który został sporządzony w sposób chaotyczny nie spełnia powyższego wymogu. W wyroku tym brak jest wskazania i przytoczenia o co została oskarżona R. M. (1). Sąd w części wstępnej zamieścił opisy czynów mające się odnosić do oskarżonej, które w takim kształcie nie zostały jej zarzucone, ani zresztą i nie przypisane, co nie ma już znaczenia.

Czyn wskazany w pkt I nie stanowi powielenia zarzutu postawionego przez oskarżyciela publicznego. Oprócz błędnej daty czynu w opisie została wskazana nieprawidłowo kwota, której przywłaszczenie oskarżyciel zarzuca oskarżonej. Jeśli Sąd poczynił ustalenia, że R. M. dokonała przywłaszczenia kwoty 372 zł., a nie wskazanej w akcie oskarżenia, to takie ustalenie powinno się znaleźć w części rozstrzygającej wyroku.

Nadto Sąd w części wstępnej dokonał przeredagowania zarzutów i kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonej w pkt II i III aktu oskarżenia uznając, że czyn z czerwca 2010r. (pkt II aktu oskarżenia) stanowi jedno z zachowań czynu ciągłego oskarżonej wraz z pozostałymi wskazanymi w pkt. III aktu oskarżenia. Do takiego zabiegu

Sąd był uprawniony w części rozstrzygającej wyroku. De facto Sąd w swoim wyroku z dnia 4 grudnia 2012r. dwukrotnie przeredagował opis czynów oskarżonej zawartych w pkt II i III aktu oskarżenia.

W rezultacie powyższych zabiegów część wstępna wyroku nie zawiera opisów czynów zarzuconych oskarżonej, na które Sąd się nie powołuje, stanowi to nie tylko wyraźne uchybienie wymogowi ustawowemu przewidzianemu w art. 413 § 1 pkt 4 kpk, ale także powoduje praktyczną niezrozumiałość wyroku, który przecież stanowi samoistną całość i nie może być odszyfrowywany poprzez studiowanie akt sprawy. Zasada zawarta w art. 413 § 1 k.p.k. nakazuje zredagowanie wyroku w sposób taki, aby z niego było widać za jaki czyn sąd sądził oskarżonego i za jaki go skazał.

Treść wyroku zawiera jeszcze jedno uchybienie. Nie wiadomo bowiem, za które z przestępstw przypisanych oskarżonej Sąd wymierzył jej karę grzywny.

Wobec takiej wadliwości wyroku koniecznym jest jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Warunkiem rozpoznania środka odwoławczego od wyroku jest jego prawidłowe zredagowanie.

Wobec zarzutu zawartego w apelacji sprowadzającego się do twierdzenia, że oskarżona przynajmniej częściowo zrekompensowana szkodę stwierdzić należy, że ustalenia i wywody Sądu są na tyle ogólne, że nie można zweryfikować zasadności powyższego zarzutu. Jeśli nawet zwrot jakiś kwot nastąpił po ich przywłaszczeniu, a i w tej kwestii nie można dokonać ocen, to i tak okoliczność taka miałaby znaczenie dla orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd będzie miał na uwadze konieczność, jak w każdej sprawie, zweryfikowania linii obrony oskarżonej, obecnie zawartej we wniesionym środku odwoławczym.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437§2 kpk należało orzec, jak w wyroku.

SSO /Klaudiusz Senator/ SSO /Adam Zarzycki/ SSO /A. Babilon -Domagała/